

CAP

VERNELL

Nº 5

Capdepera-Cala Rajada

Maig 81

---

editorial

M A R E G A S S A

!Totes mos ponen! Per si no mos bastaven les ametralladores en el Parlament, les bombes del País Basc, Madrid i Barcelona, els bisbes que xerren, les autonomies que s'embossen, la fam d'Andalussia i els clots de les nostres carreteres, hem estat a punt de que mos engolís una maregassa faresta i, quan ja se nos aixamplava el cor per el perill passat, un turc vol matar el Papa.

Totes aquestes notícies i totes les que hi volgueu afegir ajuden a crear un estat d'ànim que sol créixer esponerós en temps de crisi; no és nou. S'anomena el mil·lenarisme: de pertot arreu ploeu anuncis de desastres i calamitats, profecies amenaçadores, ovis, esperits, epidèmies, secrets, horòscops, la fi del món... Amb una paraula: POR.

Por a una amenaça que està fora del nostre control, que fatalment mos pot ferir. Por que destrossa tota solidaritat humana i empeny a una salvació individual desesperada o a un pessimisme fosc. La reacció normal és la de quedar aturats i predisposats a esperar salvacions que arribin de fora; des de l'entrada a la OTAN fins al viatge del Papa, les quinieles o qualsevol promesa.

No mos agrada lo que tenim però creim que quedar aturats és fer el joc als de sempre, és tornar a un passat més detestable. És cert que hi ha situacions que escapen al nostre control, però també volem creure que el treball i la lluita constant, diària, de tots, per transformar la realitat que tenim és l'únic camí de futur.

Mentre fèiem silenci, amb fons de campanes, mos feria una pregunta: ¿qui mou un dit perquè els dormitoris de personal de molts d'hotels no siguin una soll, qui arrisca un duro per al bé de tots, qui vol conservar la natura, a qui interessa que tots aprenguin a opinar, qui dóna una passa per crear llocs de treball, qui comercia amb el sexe, l'alcohol, les drogues, qui s'atreveix a dir que tot això i més és un niu de terrorisme?

¿A QUI LI CONVÉ QUE TOTS TENGUEM POR?

pes cap que crema

Un tema molt freqüent en les converses casolanes és el de la medicina: que si hem hagut de cridar l'altre metge i li ha canviat tot el medicament; que tenia molta feina i no ha tornat i no sabem què hem de fer; que a la farmàcia mai tenen els medicaments que el metge ha receptat; que els medicaments tarden dies en arribar; que si resulta difícil trobar un medicament en hores en que no estan obertes les farmàcies; que si els dissabtes i diumenges l'infermera no hi és; etc.

Lo més net, conversar amb els protagonistes.

Els hem proposat aquestes preguntes:

- 1) ¿QUE PENSES DE L'ASSISTENCIA MEDICA-FARMACEUTICA EN EL NOSTRE POBLE?
- 2) ¿QUINES RELACIONES EXISTEIXEN ENTRE LES DIFERENTES SECCIONS SANITARIAS?

LLORENÇ CAIMARI PERELLÓ, Metge.

1- La asistencia medico-farmacéutica del término de Capdepera es, para mí, bastante completa y, dentro de lo que cabe, no está del todo mal. Hay que tener en cuenta que, desde el punto de vista médico, son muy pocos los medios con que contamos, pues si quitamos el fonendoscopio, el tensiómetro, un aparato de Rayos X y una gran cantidad de ojo clínico, es nada lo que nos queda.

Reconozco que no podemos hacer una medicina a gusto de los enfermos y a gusto nuestro. Pero si tenemos en cuenta la masificación de los enfermos (o presuntos enfermos) que a diario tenemos en los consultorios, los avisos domiciliarios y el hecho de que el término de Capdepera está la mayor parte cubierto de casas habitables, nos daremos cuenta de lo difícil que es hacer una buena medicina a gusto nuestro.

Estamos dos médicos. El titular o de A.P.D., y el libre, y durante el invierno podemos cubrir bien las exigencias del vecindario. En verano y debido al turismo, aumenta el número de visitantes, tanto extranjeros como españoles transeúntes, lo cual lleva consigo el que "Insalud" mande un médico al que podríamos llamar de temporada.

Pero, a pesar de ello ¿Tenemos medios suficientes?

En Cala Rajada está la "Casa del Mar", donde podemos trabajar a gusto, pero en Capdepera tenemos que trabajar en nuestros consultorios que, ni higiénicamente ni sanitariamente, pueden cumplir sus objetivos. Cosa que tenemos que suplir con mucha voluntad, paciencia y ganas, sobre todo cuando nos traen heridos.

Desde que existe el puesto de la Cruz Roja, ésta cumple una obra que es de mucho elogio ya que es una ayuda de gran valor en el traslado de

heridos y asistencia a los primeros auxilios.

Los médicos no trabajamos 10 o 15 horas, sino las 24 horas del día, debemos estar dispuestos a que nos llamen, cosa que creo únicamente lo hacemos los médicos de pueblo. Los enfermos de Capdepera, tanto los días de fiesta como los domingos y todas las noches, siempre encuentran el médico de guardia (si lo quieren) y no tienen que ir buscando a otros pueblos como pasa con las mancomunidades. Por lo tanto, para mí y vistas las circunstancias, creo que la asistencia médica no está mal.

2 - Las relaciones existentes entre los sanitarios son las siguientes. No somos secciones diferentes sino que formamos una sola sección que es la Junta Local de Sanidad. Estas relaciones no pueden ser mejores. Procuramos hacer las cosas lo mejor que podemos, pero hay que tener en cuenta que nuestra función es solo consultiva, no ejecutiva, ya que ésta depende del Ayuntamiento que es el que gobierna el pueblo. Nosotros podemos aconsejar pero nunca castigar ni poner multas por alteraciones sanitarias que tengan lugar dentro del pueblo. Tampoco nos incumbe función de vigilancia ni de guardia, como en el caso de perros callejeros, de personas que echan agua a la calle o la ensucian, o de aquellas que lavan sus coches en la vía pública, etc.

Lo nuestro es evitar epidemias, vacunar, y educar a la gente en materia sanitaria. Cosa que llevamos a término en hoteles, comedores, reuniones en el Ayuntamiento, exámenes escolares y vacunaciones a los mismos...

De todas maneras, pienso que necesitamos edificios adecuados para curas, vacunaciones, etc.

1 - Anàlega a la de tots els pobles, amb les seves virtuts i els seus defectes. Algunes peculiaritats són marginals.

Virtuts? Mantenir, d'alguna manera, la relació metge-pacient, sense la qual tots els esquemes sanitaris són pura tècnica despersonalitzada. No vol dir que aquesta relació sigui sempre positiva perquè, en qualsevol contacte entre individus, apareixen espines de crispació. Però són les menys afortunadament. Como en les millors famílies, se produeixen contrastos d'opinió.

Defectes? Molt fàcil: burocratització i funcionarisme de l'activitat del metge de capçalera. Dificultat per a reciclar-se i estar "al dia".

la que se valorin les repercussions derivades d'una societat que ha oblidat els seus fins primaris. Els efectes nocius que, a tot nivell, desencadena una societat mal estructurada, són reals.

2 - Molt bones, gràcies. I les vostres?

CARLOS ANTICH ROJAS, Apotecari de Cap la Rajada.-

Para emitir un juicio de valor sobre este tema, deben considerarse dos aspectos.

Desde un punto de vista relativo, la asistencia médico-farmacéutica en Cap depera tiene un nivel alto en comparación con la de otros pueblos de su mismo censo. En relación a Palma ciudad

Soluciones? No pot haver-hi una sola solució per a la medicina d'el qual nivell i qualitat solament milloraran a mesura que ho fassin totes les estructures del país. Quan? Els pessimistes divergen que va per llarg i els optimistes... a on són?

En definitiva, l'assistència sanitària estarà en harmonia amb el grau de progrés i estabilitat del país. No se pot aconseguir una medicina d'alta qualitat a un país mediocre. I viceversa. El que no vol dir que, entretant, no hagin de millorar moltes coses.

Seriosament: Objecte de la medicina general.- 1º) Qualitat assistencial i bona relació amb el pacient i un mínim de traves. 2º) Aconseguir -a través d'una educació sanitària diàriament exercida- l'objectiu de l'O.M.S.: la salut és el grau màxim de benestar físic, mental i social. Es a dir, d'una part, una medicina individual que segueixi el vell lema de curar, aliviar o consolar. I per altra banda, una medicina social a

dad me atrevería a afirmar que la asistencia sanitaria fuera de las horas normales, es más eficiente, pues el tiempo transcurrido desde que se solicita la presencia de un médico, hasta que se logra administrar los medicamentos prescritos al enfermo, es muy inferior por término medio, al que se emplea en un gran núcleo urbano. Debe tenerse en cuenta que los profesionales médicos, en un medio rural, tienen una dedicación super intensiva pues aparte de su tarea normal en los consultorios de la Seguridad Social, realizan las visitas domiciliarias y como remate, a cualquier hora de la noche deben estar dispuestos para acudir a cualquier llamada considerada "urgente" por el paciente. Considero de enorme importancia la educación sanitaria de la población, para saber valorar en su justa medida, cuando es indispensable recurrir a los servicios médicos-farmacéuticos, por ejemplo a las cuatro de la madrugada, y cuando no.

Desde un punto de vista absoluto o ideal, muchas serían las mejoras deseables. Disponer de un centro subcomarcal, donde pudieran atenderse "in situ" las emergencias más graves (Oxigenoterapia, cirugía menor, transfusiones, etc.). Disponer de un servicio de suministro de medicamentos a las Farmacias, mucho más rápido, de modo que cuatro o cinco veces diarias pudiéramos disponer de los medicamentos solicitados a los mayoristas (como sucede en Palma) y no solamente un servicio al día.

2 - Son razonablemente aceptables. Quizás pudiera esperarse un mayor contacto, un mayor conocimiento de los problemas que afectan a cada parte, aunque realmente el problema estriba en el propio Sistema. El Ministerio de Sanidad y Seguridad Social (ahora también de Trabajo) no tiene previsto, ni lo ha tenido nunca, un programa de colaboración mutua entre los estamentos médicos y farmacéuticos. Parece como si se tratara de dos cosas totalmente distintas e independientes, cuando en realidad están íntimamente relacionadas, y no se concibe uno sin el otro. La legislación sanitaria debiera comprender que el trabajo en equipo, redun- dante, indiscutiblemente, en beneficio del paciente.

ANTONIA Mª LLINAS. Apotecària de Capdepera.

1 - Creo que es adecuada a las necesidades existentes en el pueblo. El

tener a muchos médicos que hace ya años que viven aquí, nos permite todavía gozar del placer de poder consultar al auténtico "médico de cabecera" con larga experiencia y que conoce a la gente, su situación y problemas, con lo que se puede hacer una medicina más humana, lo que, desgraciadamente ya se encuentra rara vez.

2 - Las relaciones son excelentes. Mantenemos contactos frecuentemente, intercambiamos opiniones y cooperamos todos al máximo.

CARME COMAS CAYUELAS, A.T.S.

1 - L'assistència és bona dins el que cab. La Seguretat Social, excessivament burocratitzada i amb manca de recursos, és una trava per a fer una bona feina. Un exemple molt clar: encara continuem fent servir el bülidor per a esterilitzar les agülles inyectables. amb tots els riscos que això comporta. Actualment ja no s'haurien d'emprar altre tipus d'agulla que no fos la "desechable". Però, ja dic, pel demés crec que el servei que s'ofereix es acceptable.

2 - Jo som la més nova al poble, però he de dir que m'hi sent molt a gust i que no he trobat més que facilitats. Concretament, el Dr. Balaguer és un company que m'ha ajudat molt i per altra banda, El Dr. Caimari ha estat com un pare per a mi.

Hem fet aquest número:

Joan Nebot	Margalida Rechac
Mari Germa Melis	Maria del Carme Fuster
Angel López	Toni Garau
Joana Colom	Ani Muñoz
Miquel Flaquer	Joan Manuel Rosa
Jaume Fuster	Maria Vives
Biel Pérez	Pep Terrassa
Cati Bel Crusach	Toni Guiscafré
Vicenç Nadal	Toniluz Saurina
F.G. Díaz	Pere Orpí
Mateu Gili	Antònia Juan
Margalida Flaquer	Joana M ^a . Bestard
Antònia Ballester	

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Bolletí de l'Obra Cultural Balear
Capdepera-Cala Rajada
Maig 1981
Carrer d'Es Port, 43. Capdepera
Dipòsit legal: P.M. 497/80

plaça des sitjar

ESCALONADES. Les del carrer del Franco comencen a prendre forma. Ha estat el preu que ha hagut de pagar el propietari de l'edifici Atalaya, de la primera línia de Cala Rajada, perquè no l'obligassin a retaixar un pis l'altura. I els altres, ¿què deuen haver pagat?

DELINQUENCIA. Segueixen les destrosses a cases i xalets. Imaginam el complex de pobres que deuen tenir els nostres jovencells en veure que els pollastres anglesos que passen quinze dies a l'hotel Tucán tenen mil pessetes diàries per a gastar.

ELECCIONS A "S'AUBA". En el Centre de pre-escolar i E.G.B.

"S'Auba" es varen celebrar les eleccions per a formar la Junta Econòmica i el Consell de Direcció. En el passat número d'aquesta revista ja havíem d'haver informat d'aqueix succés, el que passa és que, amb massa freqüència, ens oblidam que en aquest poble funciona un segon centre escolar, per petit que sigui.

El resultat de les esmentades eleccions fou el següent:

Junta Econòmica: President: M^a. Antònia Ballester Tous. Professors: Magdalena Ferrer Frau (secretària), M^a. Carme Colomer Hidalgo i Andreu García Sánchez. Pares d'alumnes: Pere Mestre Roig, Pere Llull Riera i Bartomeu Pascual Nadal.

Consell de Direcció: President: M^a. Antònia Ballester Tous. Professors: Magdalena Ferrer Frau (secretària) i M^a. Carme Colomer Hidalgo. Pares d'alumnes: Miquel Orpí Font, Josep M^a. Poudereux Baza, Josep Pastor Fuster i Sebastià Adrover Perelló. Representant de la Corporació Municipal: Joan Pellicer Flaquer.

DIADA DE L'ANGEL. Malgrat que el temps tan sols convidàs a quedar a casa-seva, el diumenge de l'Angel molta gent va voler complir amb la tradició i es va llançar als llocs on habitualment se celebra tal esdeveniment. Sobretot a l'Agulla. I, si bé és ver que el dematí fou bruscós, a la tarda va sortir un sol radiant que permeté a petits i grans acabar la diada amb jocs i festa.

Desitjam que l'any que ve la climatologia ajudi també a la diada perquè la gent hi pugui participar sense cap prevenció.

CARRETERA. A qualcú li hauria de caure la cara de vergonya. Mentre a altres endrets posen conglomerats i altres finures aquí per arribar a Manacor hem d'arriscar cobertes, amortiguadors, temps i fetge. Això sí, quan plou l'aigua ho tapa tot i així els sotracos són més sorprenents. No sabem qui en té la culpa, però és vergonyós.

DESPEDIDA. El dia de Pasqua va anunciar la seva partida per devers l'estiu el rector de Cala Rajada Antoni Garau, també col·laborador de la nostra revista. Pareix que quan hi hagi el canvi s'encarregarà de la Parròquia En Blas Gómez, frare franciscà de la comunitat d'Artà. En Toni Garau seguirà amb la seva tasca d'ajuda als marginats i probablement també treballarà a una parròquia d'un poble més aprop de Ciutat.

NOCES D'OR. L'amo'n Lluís Ladària i madò Antònia Moll celebraren els seus cinquanta anys de matrimoni el passat dia vint d'abril amb una missa en el Castell i una festeta familiar.

També dues monges franciscanes de les comunitats de Cala Rajada i Capdepera, Sor Margalida Lliteres i Sor Joana Tugores, celebraren el cinquanta aniversari de sa professió religiosa compartint l'eucaristia i l'afecte de les germanes el passat vint i quatre d'abril.

PRIMER DE MAIG. Comissions Obreres varen recordar als qui sortien al carrer el caràcter obrer del dia: A la plaça de l'Orient exposaren els treballs d'un concurs de dibuixos i convidaren a brufar la festa.

SANG. Encara que a Capdepera hi ha més de quaranta donants de sang, a la recollida del passat set d'abril només se n'hi presentaren desset.

FESTES. El mes de gener exposàvem, a l'editorial de Cap Vermell, la nostra preocupació pel futur de les festes populars. Estem en el maig i no sabem que per devers la Sala s'nagi parlat encara del que es pensa fer pel Carme o per Sant Bartomeu. A darrera hora, com sempre, tot seran corregudes, improvisacions i desastres. Una llàstima. Hi ha un bon grapat de gent que estaria disposta a col.laborar-hi, sobe que l'Ajuntament demostràs una mínima preocupació per les nostres festes.

CEMENTERI. Segueixen les millores en el nostre cementeri: fa unes setmanes que hi ha un homo, Emilio Díaz, totalment dedicat a la conservació i custòdia del recinte. Per altra part segueixen les obres d'ampliació on es construiran cinc tombes amb vuit places cada una i dotanta-cinquanta ninxos nous.

JATO. Un grup de joves de Cala Rajada es dedica a recollir paper i cartó per pagar els debers de la venda a l'ajuda de marginers.

FAÏ. Parla que prest tornaran a obrir el Far Nou de Capdepera, ja estan fent obres per posar-lo a punt.

COL.LABORACIO. Durant les vacances de Pasqua vàrem demanar als estudiants universitaris de Capdepera i Cala Rajada que col.laborassin amb la nostra revista. Ja han començat a arribar materials. Des d'aquí també volem fer una crida a tots els qui tinguin qualche cosa que dir perquè ho facin encara que no escriguin correctament.

PINS. Contem que el nou primer tinent batlles exsecallava pins amb la moto-serradora a la plaça de Cala Rajada davant la mirada dels qui ho han de fer per ofici; això es diu doner llum.

I parlant de pins, no coneixem la llei però nos enfosqueix el cor contemplar el caramull de pins que s'endu la nova carretera de l'Agulla.

ES FAR. Nos havien arribat remors d'estranyesa per no haver-los entrevistat. Nos han dit que no han rebut amenaces ni de Capdepera i de Cala Rajada, però sí que alguns establiments pareix que miren molt prim amb els productes que ells distribueixen. El motiu de l'èxit és que Es Far treballa amb molta quantitat i pot tenir un marge més petit que les botigues normals.

VENDA. Al portal de la "Sala Santa Leonor", propietat de les Monges de Cala Rajada, hem pogut llegir un cartell on es fa a sobre que el local està en venda. Una llàstima. El saló, sempre infra-utilitzat, havia d'acabar així. I per molt que volguem presumir d'una "cultureta", la realitat és prou reveladora: el "Principal" quasi sempre tancat, el saló de les Monges en venda, les activitats atomitzades per grups i "capelletes"...

CASTELL. Encara no ha caigut cap torre, però si tot avança igual no nos estabrem molt a trobar la de devora el portal de terra.

FESTIVAL. El passat 30 d'abril es va estrenar "Hay que ver", festival de cançons "de todos los tiempos", que de la mà de Na Francisca Tous "Cetre" assolí un èxit total a les tres representacions duites a terme. Molt cuidat l'aspecte de vestuari i decoració, i a destacar les intervencions de les glòries locals: Na Bàrbara Flaquer "Rigus", Na Catalina Rosselló "Barraca", En Jaume Bonnin "Sellater" i En Mi que'l Garau "Bessó". Punt i apart la presentació, especialment pel que fa an En Jaume Tous "Jato".

Sesión del día 16-3-81:

Esta sesión tiene un marcado sentido urbanístico, pues los dos puntos de que se compone el Orden del Día tratan de esta materia: En uno se estudia el avance de Planeamiento de las Normas Subsidiarias del Término Municipal; en el otro se aprueban inicialmente las modificaciones de las ordenanzas del Plan General, en cuanto a la edificabilidad en primera línea de mar.

Sesión del día 30-3-81:

También esta sesión es prácticamente monográfica, ya que, aparte del último punto del orden del día, que trata de la seguridad ciudadana, con la contratación temporal de cinco policías municipales, los demás puntos son fiscales; aprobándose la imposición de nuevas ordenanzas o modificación de otras existentes.

Se aprueba la ordenanza fiscal por otorgamiento de licencias y autorizaciones administrativas de Auto-Taxis.

Se modifican las siguientes ordenanzas fiscales:

- sobre el servicio de Cementerio
- sobre escaparates
- sobre solares sin cercar
- sobre aceras sin construir
- sobre fachadas en mal estado
- sello municipal
- lucha sanitaria contra la rabia
- sobre ocupación de terrenos de uso público.

Sesión del día 2-4-81:

Se aprueba encargar el proyecto, con ayuda del Consell, para la construcción del muro de contención de los terrenos junto al grupo escolar S'Alzinar.

Se acuerda encargar el arreglo de las persianas de la Casa Consistorial.

A propuesta de la Comisión Municipal Informativa de Gobernación, el Pleno acuerda adherirse a la solicitud del Premio Nobel de la Paz para D. Juan Carlos I, Rey de España.

Se aprueba el pliego de condiciones para la contratación de las explotaciones temporales en las playas del término municipal.

Tras estudio del proyecto de Urbanización de Cala Lliteras, se aprueba inicialmente y se expone al público.

Asimismo el, el proyecto de urbanización de Na Llarra y Sa Pedruscada, que fue con apro-

ados inicialmente el día 6 de noviembre de 1980 y expuestos al público, son aprobados provisionalmente y remitidos a la Conselleria d'Ordenació del Territori, para su aprobación definitiva.

En ruegos y preguntas se habla de la conveniencia de insistir a los organismos competentes para que se arregle la carretera de Artà a Capdepera, así como de la conveniencia de acelerar los trámites para la ejecución de las obras de infraestructura de Capdepera, cuyo expediente está en marcha y su prisa o lentitud no depende del Ayuntamiento, pues su tramitación es competencia de otros organismos.

También se propone una comisión para la preparación de las fiestas de Capdepera y Cala Rajada, compuesta por el Sr. Alcalde y los concejales. d. Agustín Muñoz y D. Antonio Alcover.

Sesión del día 14-4-81:

A petición del interesado, el Consistorio ha estudiado la posibilidad de revisar los precios del contrato del servicio de recogida de basura, acordándose no aceptar la revisión.

Se adoptan algunos acuerdos previos a la confección del presupuesto ordinario para 1981, como es la aportación a la Cruz Roja del Mar, a la guardería infantil, a la Casa de Cultura y Biblioteca municipal. III Marathon wind-surfing y I torneo de tenis, oficina municipal de turismo.

Se da cuenta al Pleno de la renuncia como concejal de este Ayuntamiento, de D. Juan Ladaria Moll, del grupo de UCD.

Se aprueba el pliego de condiciones para ocupar una plaza de cabo de la policía municipal por concurso de méritos entre los miembros de la plantilla actual.

En urbanismo se prorroga el plazo de exposición al público de la modificación de ordenanzas de edificabilidad en primera línea de mar, del Plan General de Ordenación.

Sesión del día 30-4-81:

Se aprueban los presupuestos ordinario y de inversiones para el ejercicio de 1981. Asimismo, se aprueba la adjudicación de las instalaciones temporales en las playas del término municipal.

Perquè dius que al teu hort creixen espines. L'ARBRE

¿maleiràs l'esforç de l'hortolana?

¿Tal volta en té la culpa la milana
si té el color més fosc que les gavines?

¿Et fa riure aquell temps en què les nines
portaven a l'estiu gipó de llana?

¿Te'n rius del vell galop de la tartana
que marcà els viaranys per on camines?

El món és com un disc que sempre roda,
i el teu lloc és un punt de l'engranatge
que es mou al so del temps i de la moda.

¿Què deixaràs als fills en heretatge?
Si el món que has heretat no t'acomoda,
procura millorar la seva imatge.

Pere Orpi Ferrer

Arbre gros, arbre poderós, arbre
protector, tu que domines i guardes
el bosc, tu que amb tot el teu gruix
pat còs dus com els guerrers una in-
signia de valor, de valentia i d'a-
mor.

Arbre, tu que protegeixes els o-
cells del vent, del ploure i del -
fret, tu que dones ombra al acalor-
rat, tu que dones inspiració al poe-
ta. Oh arbre! Quant gros ets i quant
estimat ets per tots, apreciat i
admirat!

Tu que domines des de dalt de la
muntanya a la mar, el cel, el bosc,
el camp... Tu que guardes-la nit
tot el bosc, el qual dorm tranquil,
pensant amb tu, estimat arbre, pen-
sant que el protegeixes de tot pe-
rill i li dones el bon dia amb les
retxes de sol que, a través de les
teves branques poderoses, il.lumi-
nen el bosc alegrant-lo i donant-li
bellesa i vida.

Toniluz Saurina.

NUS EN PARAULES — Toni Garau

- 1.- Si sabeu quants de clots hi ha entre Artà i Capdepera és que cada dia hi afegiu els nous.
- 2.- Si em feis la traveta potser que caiguem tots dos plegats.
- 3.- Si em demanassin per què estic ajudant als marginats, diria: "Perquè un dia qualcú m'ajudi a mi".
- 4.- Voldria sebre per què no els hi bastava creure en els àngels a tots els qui necessiten creure en els OVNIS.
- 5.- Sempre em podreu criticar més per lo que deix de fer que per lo que faig.

perquè ?

¿ PER QUE de l'Ajuntament ja no se'n parla ?

¿ PER QUE molta gent s'estima més anar amb taxi abans d'usar l'ambulància de la Creu Roja ?

¿ PER QUE li diuen llotja i només es frigorífic ?

¿ PER QUE totes les barques duen la bandera espanyola i tan poques enlairen la que recorda la nostra Història ?

DURANT EL MES D'ABRIL...

HAN NASCUT:

Francisco Javier Gutiérrez Panadero,
d'En Joan i Na Maria de la Cruz.

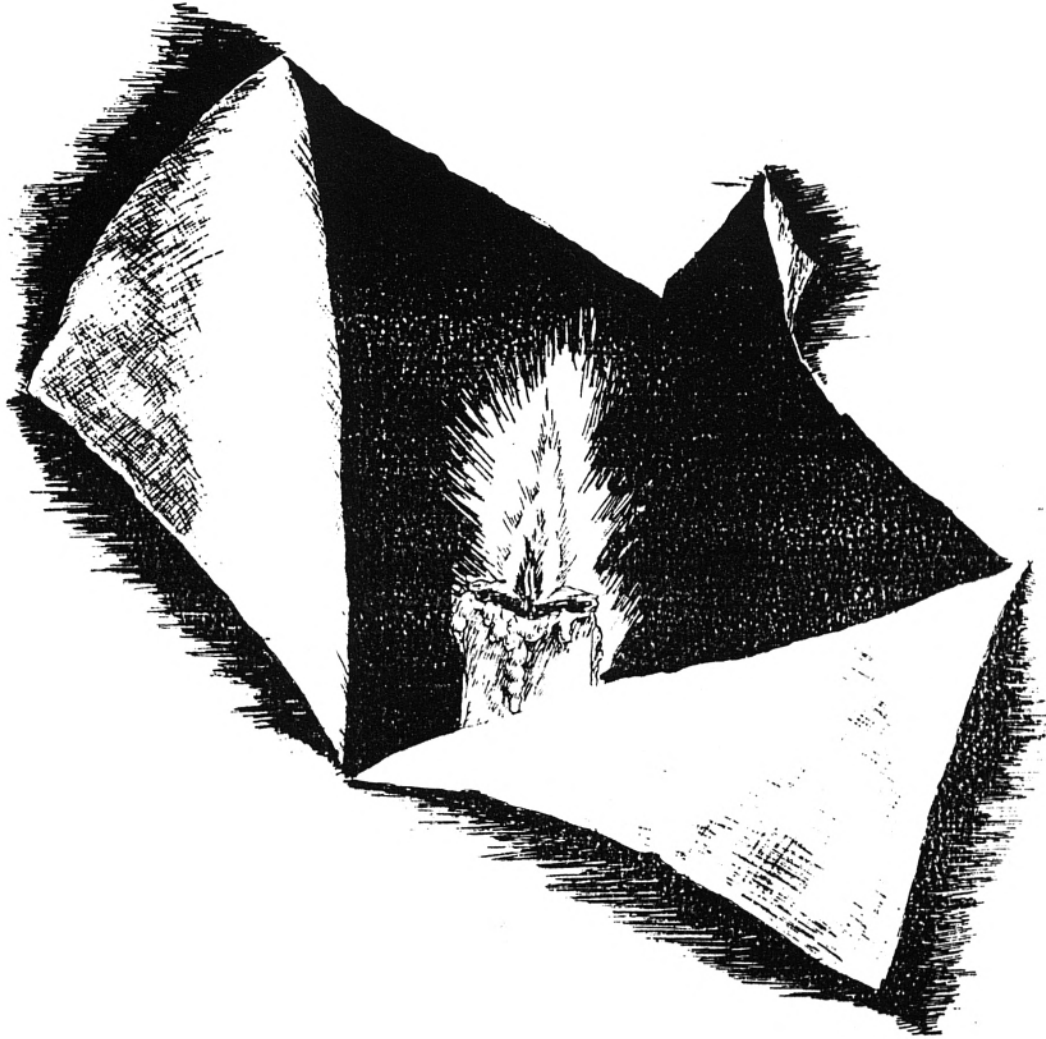
José Antonio García González,
de N'Antonio i Na Isabel Dolores.

Julio Juan Alou Roig,
d'En Federico i N'Antonia.

HA MORT:

Joan Tous Guiscafré

*pàgina de silenci
per les víctimes
del terrorisme*

MIQUEL PASCUAL

-¿ PER QUE UNES NORMES SUBSIDIARIES SI EXISTEIX UN PLA GENERAL D'ORDENACIO?.

-Això és una polèmica que té opinions de tots els gusts. El MOPU sembla que no està d'acord amb que les N.S. només siguin per a pobles sense P.G.O. i, a més a més, sortirà una nova normativa que ho permetrà.

Les N.S. poden revisar el que es vulgui i tampoc tenen un límit de temps. Sortirà un Decret Llei que dissiparà els dubtes sobre si les N.S. poden modificar un P.G.O. de la Llei del Sòl de 1956, amb el qual acabarà tota aquesta polèmica.

Les N.S. revisen el planejament vigent i, per tant, l'Ajuntament pot fer i desfer el que vulgui, independentment que algunes accions conllevin indemnitzacions.

-¿PASSOS A SEGUIR PER A LA SEVA APROVACIO?.

-Ara estem en període d'Avanç (Avantprojecte) que ha estat exposat al públic i l'Ajuntament, a la vista de les suggerències presentades (que són bastantes), ha de fer les modificacions que cregui oportunes i l'ha d'aprovar. Després noltros aconsellem que passi a la Comissió Provincial d'Urbanisme perquè digui el que troba i així l'Ajuntament s'evita sorpreses de darrera hora si la Comissió ho denega.

El següent pas és la redacció del projecte definitiu, que és molt més complet que el primer (inclueix l'abastament d'aigües, les ordenances de construcció, zonificació, etc.). S'ha d'aprovar inicialment i s'ha d'exposar al públic durant un període de 30 dies per a que es puguin presentar alegacions.

Després s'han d'analitzar les alegacions i l'Ajunt. ha de dir quines admets i quines no: pot admetre les que vulgui en funció dels interessos generals.

Finalment, s'ha d'aprovar de manera provisional o, si les modificacions són molt importants, s'ha de tornar exposar al públic per a evitar possibles indefensions. Una vegada aprovat provisionalment, s'ha d'enviar a la Comissió Provincial d'Urbanisme per l'aprovació definitiva.

Anant bé les coses, podria estar aprovat en el segon semestre de 1982.

Tots hem vist créixer trossos de Capdepera i Cala Rajada, moltes vegades sense orde ni concert. A la tard, arriben unes normes, les Normes Subsidiàries del Municipi de Capdepera que es troben en una primera fase d'avanç i que estan exposades al públic perquè aquest presenti suggerències que trobi oportunes. Per a molts de noltros mirar les normes i mirar un jeroglífic és lo mateix, per això hem demanat a tres persones, que en principi semblen competents, que nos desxifrin aquest enigmàtic projecte de futur.

- MIQUEL PASCUAL (Conseller President d'UCD-Capdepera)
- JOAN LADARIA (ex-Regidor UCD)
- NICOLAU ALZINA (Regidor PCIB)

-¿QUINS INTERESSOS CREUS QUE INTERVENEN O QUINS CREUS QUE HAURIEN D'INTERVENIR EN LA SEVA ELABORACIO?.

-El planejament ha de ser generós perquè ha de permetre el progrés econòmic del poble i ha de protegir les zones naturals.

Existeixen una sèrie de categories de sòl i voldria fer unes consideracions sobre cada una d'elles.

Sòl Urbà és aquell que té 2/3 parts consolidades d'edificació o que té serveis d'abastament d'aigües, evacuació d'aigües brutes, accés rodat i energia elèctrica. L'objectiu quant a aquest sòl és legalitzar tot el que està fet i protegir les zones verges. S'ha de potenciar els nuclis urbans, augmentant-los, i no crear assentaments nous a llocs que no hi ha res.

A totes aquelles urbanitzacions que estan mig fetes i on fer un Pla Parcial és impossible, s'ha d'intentar la legalització convertint-les en Sòl Urbà, però amb condicions per a que l'Ajunt. rebí els equípaments, zones verdes, etc., i amb una filosofia per la qual un Pla ne generi nous plans.

Quant a Sòl Urbanitzable, hi ha d'haver el que faci falta pel poble i el que es prevegi mancarà en un plaç de 8 anys.

Quant a Sòl No Urbanitzable, tenim com objectiu protegir el sòl agrícola; les muntanyes han de ser per a la vida salvatge i les finques no s'han de segregar amb fins edificatius.

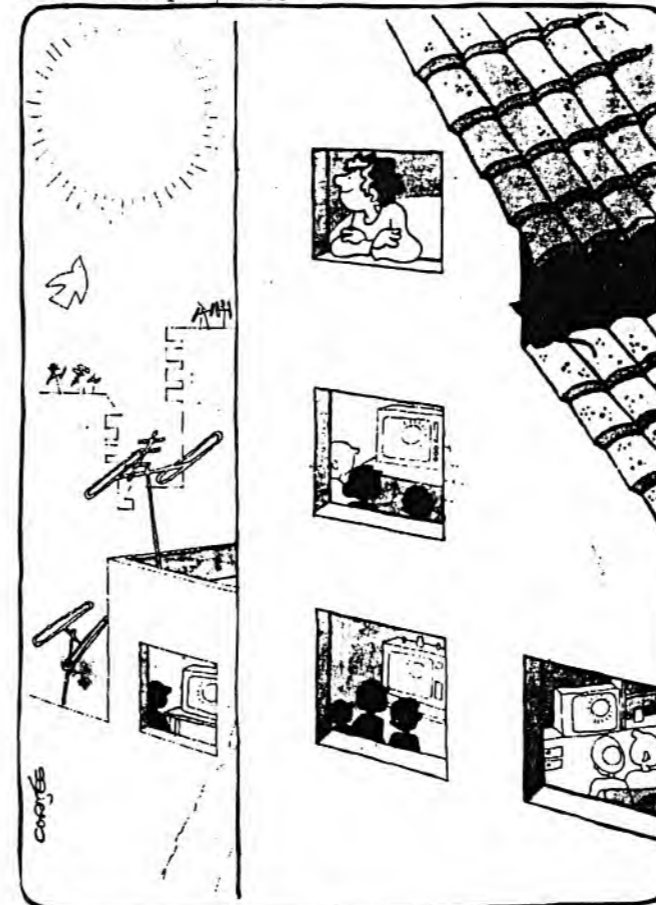
-¿CREUS NECESSARIA LA CREACIO DE NOVES ZONES HOTELERES?.

-Si s'ha de crear una nova zona hotelera s'ha de fer prop de Cala Rajada, concretament entre Cala Rajada i Cala Agulla, per a permetre que hi puguin haver solars a l'abast dels inversors de Capdepera i Cala Rajada

sobretot; enc que les inversions estrangeres són bones si permeten un benefici pel poble, si creen doblers que es reinverteixen allà mateix.

-FINALMENT, ¿NO CREUS QUE TOTA AQUESTA PROBLEMATICA DE L'URBANISME S'ESCAPA UNA MICA DE L'ENTENIMENT DE LA GEN D'APEU I QUE DE CADA VEGADA ES TROBA MES EN MANS D'ESPECIALISTES?.

-Hi té que haver especialistes que facin informes. El polític ha d'escoltar aquests homes i després ha d'aplicar el sentit comú segons els seu propi model de societat. Si prenen decisions dolentes és perquè no tenen personalitat suficient per a prendre decisions pròpies.

JOAN LADARIA

-¿PER QUE NORMES SUBSIDIARIES ESSENT QUE HI HA UN PLA GENERAL?.

-Tot el que fa referència a urbanisme és molt delicat perquè se juguen els interessos particulars i els interessos comunitaris.

Pel que fa a la vostra pregunta, us he de dir que la Llei contempla la possibilitat de confeccionar unes Normes Subsidiàries, les quals s'ocupen de les llacunes del Pla General a curt termini, mentre s'aborda la revisió del dit Pla General, que és molt més llarga. Tot això quan hi ha un acord previ de revisió del, una vegada més, esmentat Pla General. Altrament, les Normes Subsidiàries poden suplir el Pla General allà on no en hi ha. En el cas de Capdepera, i segons la llei, pens que no poden prosperar per quant no existeix acord de revisió del Pla General. Pot ser que l'Ajuntament s'hi aferri donat que, lògicament, resulten molt més econòmiques que la referida revisió. Però, ja dic, pens que no poden prosperar.

-¿QUINA PROBLEMATICA HI HA?.

-Per ara només hi ha un Avanç de les N.S. que s'estan elaborant i a ell l'únic que queda definit és l'aspecte de la qualificació del sòl. Així mateix, i com a cosa espectacular, se pot veure que el cubicatge total a construir als Provençals, es veu reduït en un total de 600 mil m³, i el de Caryamel en 250 mil m³. De Sa Mesquida i de Cala Agulla no se toca res.

Pens que, per ara, hi ha aspectes que no queden prou aclarits. Jo particularment estic en contra de les grans altures i crec que s'ha de contemplar el creixement del nostre poble, com un poble que és i no com una ciutat. Aquí, opin que les N.S. van pel camí d'un creixement que no correspon a les necessitats del municipi de Capdepera.

Així mateix, i si se té en compte que la majoria de places hoteleres han quedat antiquades i, per tant, necessiten ésser substituïdes o reconvertides, trob que les N.S. no tan sols haurien de contemplar la qualificació del sòl urbà sinó la delimitació d'una zona hotelera clarament definida.

-¿DIUEN QUE LA NOMINACIO DE JOAN LADARIA COM A REGIDOR SERIA EL COMENÇAMENT D'UNA GRAN OPERACIO BALAGUER DE CARA AL 83?.

-Supòs que és una afirmació de gent que no me coneix o que té un cervellet de conill. Amb en Biel Balaguer ens uneix una amistat

però res més. He deixat l'Ajuntament perquè amb el temps me n'he adonat de que és molt difícil fer res positiu pel poble, donades les circumstàncies. Veig que la meua actuació ha estat nul·la i no crec que hagi de perdre el meu temps i la meua salut, veient que la meua labor no fructifica. Per altra banda, segueix essent membre d'U.C.D.

COLAU ALZINA

-¿PER QUE NORMES SUBSIDIÀRIES QUAN EXISTEIX UN PLA GENERAL?

-Les Normes Subsidiàries són un pont entre dos plans generals. L'antic Pla General havia quedat desfasat i fer un nou Pla General hauria duit massa temps d'espera. D'acord amb el Consell General Interinsular vàrem trobar convenient l'elaboració de les Normes Subsidiàries que ara comentam. El mateix Consell nos va deixar triar d'entre una terna d'equips i triàrem el presidit pel senyor Lafuente.

-En aquest moment no podem fer una deguradora i el problema de la contaminació és important. També hem de tenir en compte que l'aigua potable és limitada.

-¿CONFLICTES?

-La majoria d'urbanitzacions del nostre terme no estan en regla i l'Ajuntament no les pot acceptar. Ningú ha donat a l'Ajuntament el 10% d'aprofitament mig, que toca donar tot urbanitzador, i per això el nostre Ajuntament no té un patrimoni.

Els problemes més greus a un Ajuntament com el nostre són els d'urbanisme. En aquest tema tots els partits hem arribat a un consens. Crec que una de les mesures més bones que hem preses és la suspensió de llicències d'obres en primera línia. llevat de

les vivendes unifamiliars. Aquesta anirà a Lluç! no la tornarem arrera.

Dels únics que hem rebut pressions és dels moros de Son Jaumell. Varen venir els seus advocats i volien urbanitzar l'Agulla a totes passades. Tenim ben clar que hem de conservar l'Agulla. A l'únic que podran arribar, no ho podem evitar, és a fer solars de 40 mil mts. i fer-hi un xalet dedins.

Pel que fa a les Normes Subsidiàries ha sorgit un problema greu no previst:

L'indústria hotelera de Cala Rajada va quedant antiquada; els edificis poden aguantar set o vuit anys més, però llavors s'hauran de reconvertir. ¿On construir els nous hotels? Pareix que aquesta zona només pot ésser a les darreres cases de Cala Rajada anant cap a l'Agulla, un poc més enllà de l'Avinguda Floreal. La proposta dels hotelers és fer un polígon hotelier amb moltes instal·lacions comunitàries.

-¿SON SATISFACTORIES AQUESTES NORMES?

-En matèria d'urbanisme els interessos generals sempre han de precedir els privats. Sempre hi ha gent ferida; els qui pensaven que les seves finques serien zona urbana i s'han quedat amb finques rústiques no en poden estar gaire satisfets. En realitat no hi ha hagut moltes al·legacions. Nosaltres volem protegir l'ecologia però no podem tornar a l'Edat Mitjana, desviar el tràfic rodat fora del poble és inevitable. L'important és l'esperit amb què s'han fet aquestes Normes:

-Principalment es vol conservar el patrimoni natural que tenim (costa, bosc i platja).

-Evitar el creixement quantitatiu de la població, sobre tot la flotant, en benefici del creixement qualitatiu. La nostra capacitat d'absorció és limitada.

Sesión del día 7-5-81: (ve de la pág. 7)

En materia urbanística, se da cuenta al Pleno de la aprobación definitiva del proyecto de urbanización Es Fangar, según escrito de la Conselleria d'Ordenació del Territori de 21 de abril pasado.

Por su parte el Pleno otorga la aprobación inicial al proyecto de urbanización N'Aguat. Se aprueban las bases para la oposición a una plaza de Maestro de Obras, en la planta lla de este Ayuntamiento.

En ruegos y preguntas el Sr. Alcalde responde a una moción presentada por el PCIB con motivo de un escrito aparecido en la revista Cap Vermell, correspondiente al mes de abril, que hacía referencia a una cantidad de dinero que al parecer no se en-

contraba. El Sr. Alcalde responde que, después de revisar la contabilidad del Ayuntamiento, no aparece dicha cantidad, pero sí que aparece, como se comprueba con el correspondiente justificante de ingreso, en las cuentas del II marathón de wind-surfing. El Sr. Alcalde da cuenta de la entrega a este Ayuntamiento, por parte de la Guardia Civil, del cuartel de Grupo de Información sito en la calle Pizarro, nº 32, de Cala Rajada, donde se instalará la Policía Municipal.

También este consistorio se adhiere a la campaña de dos minutos de silencio y paro total, como repulsa y condena del terrorismo y adhesión a las víctimas de tal violencia.

PARTIT SOCIALISTA

COMUNICATS

La Comisión Gestora de la Agrupación Socialista de Capdepera, reunida en sesión extraordinaria, para proceder a un minucioso estudio del comunicado del "Comité i Regidors dimitits" aparecido en el nº 4 de la revista "Cap Vermell" correspondiente al mes de Abril, por unanimidad de sus miembros se acuerda lo siguiente:

1º.- Formular la más enérgica protesta por la terminología empleada en el referido escrito, la cual consideramos incomprensiblemente llena de un odio tan profundo que estimamos improcedente de personas consideradas en plenitud de sus facultades mentales.

2º.- Queremos dejar claro que toda la tramitación del expediente contencioso que existió entre el antiguo Comité, Regidores y Alcalde, tuvo el procedimiento normal y lógico dentro de un Partido democrático como pretende ser el P.S.O.E.

Que existe una resolución perfectamente argumentada que emitió en su momento una Comisión encargada especialmente para el tema de Capdepera y cuya resolución, esta Comisión Gestora, considera positivo en todos sus términos, y que en todo caso dejaba perfectamente claro que los motivos apuntados por los Regidores y el Comité para hacer dimitir al Alcalde, resultaban cuestiones de tipo personalista y que en ningún caso eran motivo de dimisión. También que daba claro, en el informe, que se invitaba a la reflexión por ambas partes para que reinase la concordia y que se trabajase en beneficio del municipio, en el Ayuntamiento y del partido en el seno de la Agrupación.

No obstante como quiera que, tanto el Comité como los Regidores dimitidos, enfrentándose y despreciando la disciplina que debe regir en cualquier comunidad política, habían anunciado a los cuatro vientos que "o dimites él (el Alcalde), o dimitimos nosotros"; no tuvieron más remedio que dimitir ellos al no estar conformes con el informe emitido a tales efectos.

3º.- Esta Comisión Gestora repulsa esta reacción, habida cuenta que en la Asamblea referida del 10 de Marzo, y por parte de los allí reunidos se invitó a los dimisionarios a la reconsideración de sus posturas, invitación que fué despreciada en un absurdo alarde de orgullo.

4º.- Expresamos de forma rotunda nuestro más formal apoyo al Alcalde y a los Regidores incorporados, por considerar su labor de muy positiva y de total acuerdo con la filosofía de nuestro Partido y del programa electoral que presentó la Agrupación Socialista en la campaña de 1.979. No vamos ahora a enumerar cada una de las realizaciones llevadas a cabo, puesto que se hará de forma expresa y oportunamente. Pero sí queremos puntualizar, aunque a algunos no les guste, nos consta, que gran parte de los problemas acaecidos vienen como consecuencia de un gran interés de que nuestro Alcalde lo fuera de todo el consistorio y no sólo de un cierto sector, sabemos que existen fuerzas muy interesadas en desbaratar esta línea de actuación. La Agrupación Socialista de Capdepera, entiende que las elecciones fueron en el año 1.979 y que las próximas serán en el año 1.983 y que durante estos cuatro años hay que practicar una política de acorde con las necesidades de nuestro pueblo, sin olvidar ninguno de los sectores que intervienen en nuestra vida social y comunitaria.

5º.- En cuanto a lo publicado referente a una cierta cantidad de dinero que dicen (Comité i regidors dimitits) han desaparecido, hacemos nuestro mayor repudio por cuanto consideramos de muy mal gusto, reservándose esta Comisión Gestora, los derechos que contempla la ley para que se restituya a nuestro Alcalde de la honestedad propia en él y que las calumnias vertidas en el referido escrito pudieran haber mermado.

Para abundar más en el tema, se quiere dejar constancia que esta Comisión Gestora, ha procedido a un profundo análisis de la situación con el fin de aclarar el tema.

Habiendo procedido a inspeccionar detenidamente (trabajo realizado naturalmente por parte de la administración del Ayuntamiento) las diferentes cuentas contables y no haberse encontrado el posible error se revisó la cuenta del II Maratón de Wind-surfing, habiendo aparecido una entrega de

25.000 que figuraba a nombre de un señor que después de consultado resultó no había hecho donativo alguno y por consiguiente pertenecía al señor extranjero expresado en el escrito. Consultado este señor extranjero se deduce que la cantidad aportada era efectivamente de 25.000 y no 40.000 como se ha escrito en Cap Vermell.

Per crear esta Comisión Gestora que no existe ningún género de dudas en

la veracidad de lo acontecido, damos por perfectamente aclarado este punto y como se apuntaba más arriba, y una vez consultados los órganos superiores del Partido, nos reservamos la posibilidad de presentar la correspondiente querrela criminal contra los firmantes del muchas veces mencionado escrito.

La Comisión Gestora de la Agrupación Socialista de Capdepera.

COLLABORACIONES

Materials per a la nostra història

LA VINYA

Entrant de ple en el segle XIX la producció agrícola de la nostra Illa, orientada a la auto-subsistència (cereals, llegums i oliva), sofreix un canvi significatiu: comença a dedicar-se a conreus que tenen mercat a l'estranger.

Cronològicament el primer conreu profitós de cara al mercat exterior fou la vinya.

Les terres dedicades a la vinya devers l'any 1860 (en aquests anys començaren a multiplicar-se les plantacions de vinya) les trobam a dues comarques: Es Pla (Binissalem i Sencelles; després s'estendrà per Consell, Inca i Santa Maria) i la del Migjorn que, tenint el centre a Felanitx, arribarà fins a Manacor, Porreres i Illucmajor.

"La producció de vi a Mallorca anà creixent fins a arribar, l'any 1890, a la quantitat de 750.000 Hl.

Aquest augment fou degut principalment a que la fil·loxera, devers l'any 1872, destruí les vinyes franceses i obligà aquell país a importar vins. Els guanys que els mallorquins obtenien amb els vins exportats estimularen la plantació de noves vinyes".

Encara que no tenc rotícies concretes sobre la producció de vi a Capdepera, crec que aquesta tenia importància. Els vinyadors principals eren: D. Toni Ferrer Pellicer (es mestre de San Not), D. Toni Domínguez Martínez, D. Jeroni Flaquer Melis i D. Pere Fiol Massanet.

La llei del 30 de juliol de 1878, inspirada en la llei que França havia fet per a Algèria, era contundent. Vigilaven que "no s'entrassin serments, parres, vinya borda, mudes, troncs de cep, arrels, fulles... En observar un cep malalt era obligació posar-li una banderola i denunciar el seu estat".

Des del 1879 al 1891 els vinyaters pagaren un cànon a la Diputació Provincial per a atendre les despeses que el sistema protector ocasionava. Malgrat tot la fil·loxera va continuar la seva invasió.

Les primeres arrels fil·loxerades que es trobaren a Capdepera eren d'una vinya situada en Es Vidrier de La Torre. Això succeïa el setembre de l'any 1892.

França, ja l'any 1891, havia tornat a plantar les seves vinyes sobre peu americà i decretat lleis proteccionistes que paralyzaren l'exportació dels nostres vins.

Aquesta paralyzació provocà una terrible convulsió en els pobles vinyadors que es dirigiren al govern demanant ajuda i col·laboració per trobar altres mercats, una reducció dels impostos i la desgravació de la venda de begudes alcohòliques.

El juliol de 1893 l'Ajuntament de Felanitx es dirigia al de Capdepera sol·licitant-li la nostra adhesió a la exposició que enviarien a les Corts donant compte de "la imminente ruina que amenza a todas las poblaciones vinyadoras entre las que se cuenta esta localidad". Es recolliren firmes.

El Migjorn i Llevant comerciava el vi a través de Porto Colom. A més de França el nostre vi també arribava a Cuba i Puerto Rico. La pèrdua de les colònies degué tallar en sec aquest comerç l'any 1898.

El preu del vi al detall era de 0'10 pts. litre l'any 1892.

A Capdepera, com a altres pobles, intentaren aprofitar la gran producció de vi per a fabricar alcohol. Es va construir una fàbrica, en el centre del poble, que abocava els residus a una bassa o safreig que no podia do-

actes

El Salvador, denllà la mar...

El dia 25 d'Abril tengué lloc al Bar "S'Esclafit", un acte de solidaritat amb la Revolució Popular de El Salvador.

Amèrica és tan enfora i tenim molts tants de problemes a casa nostra que, com és fàcil suposar, la convocatòria no va reunir més enllà de dues dotzenes de persones. Per altra banda, pensam que tampoc els organitzadors li donaren prou difusió i que, per tant, molta gent no en sabia res de tot això.

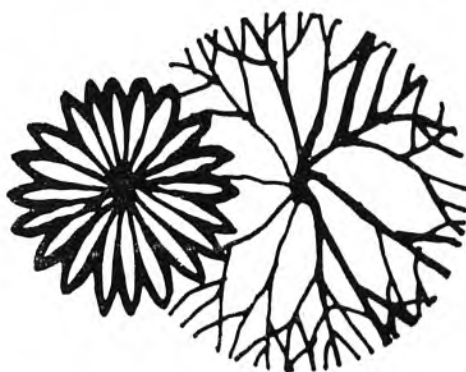
Dos membres del Comitè de Ciutat de Solidaritat amb El Salvador i Llatinoamèrica, cuidaren de fer una exposició de la situació general de tota l'àrea geogràfica d'Amèrica Central i del Cono Sur, i més particularment de El Salvador on, segons se va dir, els drets humans son constantment violats quan no ignorats completament. Se va dir, així mateix, que la Junta Militar que governa aquell país, sostinguda per l'oligarquia capitalista i pels Estats Units, sols podia ser enderrocada mitjançant la lluita armada. A través de diapositives se va reforçar el parlament i al final va haver-hi un col.loqui per tal d'aclarir algunes qüestions que no havien quedat prou clares. Així mateix, els assistents pogueren comprar llibres, pegatines, posters, etc., tot destinat a l'ajuda d'aquells pobles que en diem germans.

nar abast i els vessava al carrer; i per això la varen denunciar. (Acta del 17-IX-1893).

D. Toni Domínguez va provar d'aixecar una altra fàbrica per obtenir alcohol entrant al poble a l'esquerra, venint d'Artà. No la va poder acabar.

En acabar el segle Capdepera va ser engolida per la profunda crisi econòmica que colpejava Mallorca.

Pep Terrassa

Algunes dades de les que sortiren a relleir i que son prou significatives, les reproduim a continuació:

- 65% de població agrària.
- 0,02 de la població que posseeix el 40% de tot el que produeix el país
- 40% d'analfabets.
- 59% de mortalitat infantil.

Per últim, sols ens cal oferir, per a tots aquells que d'alguna manera vulguin fer arribar la seva solidaritat a aquella gent, l'adreça del Comitè de Solidaritat amb El Salvador i Amèrica Llatina: C/ Escultor Galmés, 26 - 1º - C. Tel. 253784 - Ciutat.

MOLT BÉ... PERÒ, DE VERITAT

¿ COM FOU AIXÒ DE JESÚS DE

Ell va ésser un home del seu temps i no un exemple estereotipat, fins a l'Evangelí, de moralitat i bones costums. Jo sé cert que no fou rosienc ni empegueïdor o temorós, així com el mos han pintat, sinó que fou un galileu molt obstinat, amb sa pell fosca, sa barba ben negra i un bon nas.

Per aclarir aquest assumpte de la veritat de Jesús, ja que la lectura de l'Evangelí nos deixa una lleu sensació d'irrealitat, hem de començar separant les realitats certes:

- L'existència històrica d'un tal Jesús de Natzaret, objecte de la demostració amb mètodes estrictament històrics i científics, no confessionals.
- L'elaboració teològica del Crist de la Fe dins l'Evangelí (Crist o Messies en hebreu vol dir "ungit de Yahveh", l'enviat de Déu que alliberarà el poble jueu de la dominació dels opressors estrangers i restablirà la justícia de Déu. Aquesta és la tradició profètica més important de l'Antic Testament). No fa falta dir que el Crist de la fe, la visió glorificada de l'Evangelí, ha estat manipulada i progressivament ideologitzada ja sabem tots per qui.

¿Quina seguretat hi ha de que Jesús existís com a persona?

És, l'existència històrica de Jesús de Natzaret és comprovable amb les proves de diferents testimonis, i hem de tenir en compte que s'han postulat molts de fets històrics a partir d'un únic testimoni. El més important d'ells és el Nou Testament, i en especial l'Evangelí. Aquí hi ha un perill molt gran, i és no sebre que els Evangelis i tots els llibres de la Bíblia no són històrics, tal com molts entenem avui l'història, ni prop fer-s'hi. No pretenen narrar uns fets que passaren, sinó que la principal intenció d'aquells escriptors era consolidar la Fe manifestant la radical certesa d'un grup d'homes en que Jesús de Natzaret fou el Crist profetitzat i esperat per el poble de la terra; i tot això quaranta anys després de la seva mort a la creu oficialment condemnat com un fracassat total (en el cas de l'evangelí de Marc, el primer en ser redactat). No va fer tants de miracles com contenen, però és indubtable que els evangelis no s'inventen la persona de Jesús ja que els jueus creuen sempre a partir d'uns fets històrics, i els Evangelis són fruit de la mentalitat jueva. Una realitat radicalment encarnada en el món mate

**CRISTO
¡VIVE!**

rial es converteix en un "moment originant" per la consciència religiosa popular i suscita la certesa vital dels homes (una certesa i una fe que avui, dins un altre contexte socio-històric, interpretam com religiosa).

Però que quedi ben clar que els Evangelis no són una biografia de Jesús, i sí una elaboració teològica i una visió idealitzada de la lluita d'un home obstinat.

Testimonis extracristians damunt la persona de Jesús de Natzaret.

L'historiador jueu Flavius Josep, del partit fariseu (que en hebreu vol dir "separat", però de tota impuresa i ignorància de la Llei oficial, ja que eren puristes, pietosos, tradicionalistes), dues vegades fa menció de Jesús a la seva obra "Antiguitats jueves": els anomenats "passatge de Jesús" i "passatge de Jaume" (el germà de Jesús).

L'historiador romà Tàcit, a l'obra "Annals" (escrita en els anys 116/117), cita a un tal Crist, entès com a nom propi, mort a la creu en temps de l'emperador Tiberi, causant del reprovat i condemnat moviment cristià.

El Talmud (en hebreu "ensenyança", "estudi"; recopilació dels "Misnà" o lleis transmises per la tradició oral, i aclariments i complements amb intenció de posar l'Antic Testament com a fonament total de la vida quotidiana; reflecteix el pensament més oficialista), refereix el procés oficial contra Jesús, condemnat i executat per "seduir i fer apostatar el poble".

Aquell fuster de Natzaret mor com a sediciós, mor a la creu com un més dels zelotes o guerrillers per l'independència enfront dels ocupants romans. Però quan cau un guerriller o un lluitador, allà mateix en neixen devuit.

Mateu Gili Mercant

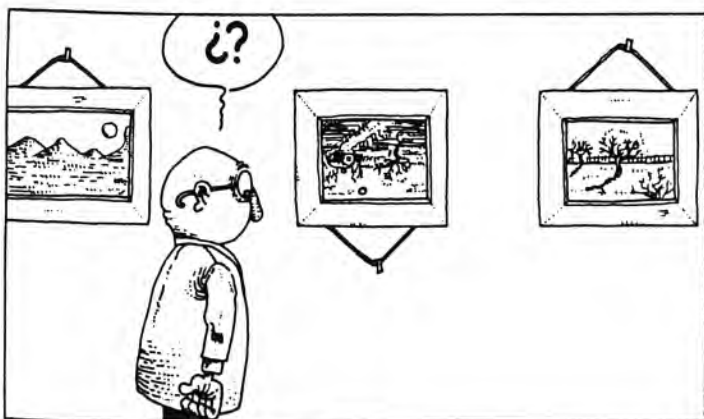
Unificada exposició, untada amb moltes vendes, de dibuixos a la ploma daunt el Castell a la biblioteca de la Caixa de Pensions de Capdepera.

No es necessita conèixer gairebé una soca vella d'olivera foradada per sebre si fa bones olives, l'ofici de poeta, d'actor i de pintor té un esperit amb l'ombra molt llarga, però en aquest cas, massa clara o massa fosca, ves a sebre-ho, per tapar un foradet nu, fins i tot mos hem d'encoratjar per endevinar que hi ha una llum correctora.

Entre en Joan Ray i el Castell, el Castell i el poble, valen ulls petits de ploma sincronitzada; del Castell a la finestra embreada d'En Ray hi s'hi asseu embabaiada una anciana poetessa que gaudeix precisament per lo que no diu.

D'un cop de vista a una garita envestim el poble allà baix estès; a l'abeurador del pou del camí lluquen les crestes dels merlets allà dalt, mirant el cel; d'un carrerany escalonat i capamuntós sorpren l'escantonat de les empinades torres; d'un troç enfora brosteja el restaurat de la poterna; l'entrada major descordada de pedres tovades; encletxes menjades de troneres, saeteres i barbacades; esquena de murades escafítiques;...

No cal paraulejar, arrambar el nas o fruir-se de bades en veure un estil personal, una valoració diferent, un traç segur, un tema distintiu; l'eina de la ploma segueix ginyes gairebé acadèmiques, copiades d'un castell que cada dia l'estem veient amb ulls clucs Tanmateix no es sent el batec de fortalesa ni el gemec de les pedres malmates, sense profetitzar, són estampes penjades a un Castell que regeix el destí del nostre poble.

El Día del Libro de este año ha sido generoso en novedades novelísticas de cierto interés; quizás la más justificadamente prestigiosa y esperada de todas ellas sea la que brinda Gabriel García Márquez, Crónica de una muerte anunciada (Editorial Bruguera), cuya tirada inicial es de un millón de ejemplares.

Este autor colombiano, que alcanzó una merecida celebridad en todo el mundo con su libro Cien años de soledad, es seguramente el narrador más puro e imaginativo de cuantos escriben en castellano actualmente. Su reciente novela viene a reconciliarnos con la idea de la literatura como placer inteligente, como disfrute ante una historia apasionante que mantiene sabiamente el interés del lector a través de todas sus páginas, a pesar de que desde las primeras líneas sepamos qué va a pasar. El argumento en torno a un crimen podría recordar el género de la llamada novela policíaca, pero aquí no hay los trucos y sorpresas que suele haber en dicho género.

Los hechos ocurren en un pueblecito del Caribe. Un hombre joven, Santiago Nasar, sale de su casa una mañana temprano. Todos sus vecinos y amigos saben que va a morir, que lo van a matar dos hermanos gemelos, Pedro y Pablo Vicario, e intentan avisarle para que se esconda o busque un arma, pero ninguno de los avisos llega a tiempo. La muerte se cumple con total puntualidad. Tanto la víctima como sus asesinos acababan de vivir, tres horas antes, una noche de vino y risas en la francachela organizada por un forastero rico y de raras costumbres con motivo de su boda con Angela Vicario, hermana de los gemelos. Nos enteramos así de que el rostro alegre, fastuoso y abigarrado de la boda, no era sino un disfraz de la muerte.

Esta novela esta novela está envuelta en una atmósfera de tragedia antigua. Sus personajes parecen salidos de algún drama pasional griego, como si todos estuvieran condenados a realizar un destino extraño y que no han elegido. La fatalidad adquiere así una fuerza y un carácter sobrenaturales; el destino guía a los hombres (víctima, asesinos y testigos) sin que éstos puedan hacer nada por cambiarlo. Hay otro aspecto que es tan sugerente como emocionante y paradójico. Me refiero a que, a pesar de su aire trágico, de tonos bíblicos (el crimen coincide con la llegada de un obispo al pueblo, los personajes tienen simbólicamente nombres apostólicos, algunos persona-

jes interpretan sueños, una que parece condenar a la mala suerte se cierne sobre la gente, etc.), Glosa nica de una muerte anunciada e también una novela de amor, de un amor misterioso y hondo que sólo surge del dolor y de la muerte. Será necesario que Santiago Nasar muera después de que Angela ha sido repudiada por su flamante marido, para que aparezca el amor encendido y largamente esperado.

F. G. Díaz

GLOSA

En es carrer de la Mar
ses parets posen verdet
i En Morey en estar dret
és més alt que es campanar.

TEMPS LLIURE PER ALS AL.LOTS

Ja sabem el caramull de problemes que comporta el viure dins una societat. Nosaltres, els "grans", donam voltés i més voltés per a arribar a una solució, però... i els petits?, què feim nosaltres per als nostres nins?, coneixem les seves necessitats? coneixem els seus problemes o els seus interessos?

Massa sovint les hi cercom unes solucions, les hi donam unes respostes que són les nostres, sese demanar-nos si realment són les del nin.

Desgraciadament, el mon hō arregla amb solucions ràpides i no sempre massa acertades per els problemes dels al.lots. Confeccionam joguines (juguetes) a voltes tan sofisticades, que l'al.lot es queda astorat, en lloc de jugar i fer volar la seva fantasia i la seva imaginació, es limita a veure jugar les joguines. Hem de pensar que el joc és una activitat fonamental en la vida dels nins.

Mitjançant el joc, el nin conquesta l'autonomia, adquireix esquemes de conducta pràctica i esquemes mentals, va comprendre el mon real i, a més a més, hi actua.

DEVANT LA TV

→Els nins estan asseguts.

→Se'ls plantegen situacions i problemes d'adults. Això els pot bloquejar el seu desenvolupament intel·lectual i emocional.

→Estan passius.

→Troben satisfeta la seva imaginació sense haver d'imaginar.

→Romanen aïllats dels altres, no els cal sortir de si mateixos.

JUGANT

→Els nins es mouen, això contribueix al seu desenvolupament psicomotriu.

→Se'ls plantegen situacions i problemes a la seva mida. Això els desenvolupa l'enteniment, els desvetlla la inte-

ligència i els equilibra afectivament.

→Estan actius, han d'expressar-se unes situacions i solucions.

→Fan córrer l'imaginació, sense imaginació no pot haver-hi joc.

→Es posen en contacte amb altres i han de superar dificultats de comunicació.

Hem llegit articles semblants a n'aquesta revista que, evidentment ens fa pensar, com, per exemple, l'ésser con-

scients de que l'escolà ha d'ajudar a ser persones, que la seva finalitat no ha de ser només omplir el cap de coneixements, que ha de ser una porta oberta cap al demà, on el nin sigui capaç d'assumir el seu propi ésser. Això tot-sol ja és molt important, ens mostra la necessitat de cercar alguna cosa més.

Basta mirar al nostre entorn per a veure que la societat està fetà pels adults. Els nins surten de l'escola i es tanquen dins ca-sevà fent els deures o mirant el telèvisor... i després... quan ja es senten "grans"... tenim les discòteques plenes de joves de 13 i 14 anys, no saben que fer, no saben a on anar, s'avorreixen i continuen fent les mateixes coses i anant als mateixos llocs perquè no hi ha res més, no saben organitzar-se, no saben que fer amb el temps lliure, ni tenen cap lloc a on passar aquest temps.

Devant la situació del nostre poble i dels nostres al.lots, començarem a pensar en la possibilitat de trobar un lloc on ells poguessin anar a passar aquest temps mort, un lloc on divertir-se que tengués un centre d'atenció, on trobassin tot allò que els manca.

Tots sabem que a altres pobles hi ha clubs d'infants i de joves fent infinitat d'activitats arreu de tota Mallorca, i nosaltres ens hem demanat: Per què a Capdepera no n'hi podria haver?

Esteim segurs que el més important és començar, però... qui comença?, tot

d'una venen els interrogants... a on hem d'anar?, qui ens voldrà ajudar?, d'on treurem els doblers?...

Sabem que hi ha molta gent que voldria ajudar-nos, que té ganes de fer activitats de tot tipus, però sempre manca un suport, ningú vol fer res per a no res.

Però quan una cosa interessa i la creim important, quasi sense adonar-nos ens estira cap a ella, ens informem, demanam y així hem arribat als clubs d'esplai. La paraula "esplai" que pot parèixer un pòc nova, no vol dir res més que: temps lliure, esplaiar-se, diversió.

Antigament, l'escòla era el que avui en dia són els clubs d'esplai, els joves aprenien el que els interessava. L'antiga escola grega simplement ensenyava una mica de càlcul i gramàtica, i dedicava la major part del temps a l'esplai: música, esport, oratòria, etc. Precisament i curiosa, tot el contrari que l'escòla actual, a on el menys important és precisament l'esplai. Fins i tot la paraula escola, pareix oposada a "diversió" o "entreteniment". Si abans dins la formació hi havia les dues coses, avui hi ha una manca molt gran de diversió per als al.lots i creim que realment els manca.

Malgrat els inconvenients, nosaltres intentarem fer per als nostres

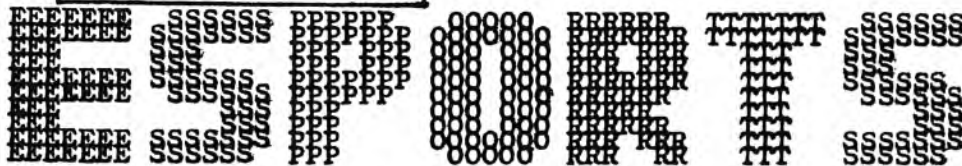
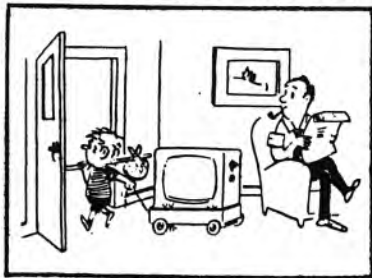
nins, un club d'esplai, un lloc per passar-ho bé, per a disfrutar, per a esplaiar-se dels problemes que també ells troben dins una vida difícil i complicada, un lloc per a poder jugar, on poder cantar, on poder comunicar-se entre ells, on puguin desenvolupar la seva espontaneïtat, la seva creativitat, on puguin ballar i riure, organitzar excursions, descobrir endrets per ells ignorats i que tenen al seu entorn, on trobin la possibilitat de realitzar-se, de crear noves amistats, de viure noves circumstàncies, de conèixer nins d'altres llocs, de descobrir la natura per ells mateixos, on aprenguin a tenir unes responsabilitats, a organitzar-se, a fer feina per si mateixos en les coses que els agradin, a investigar un contacte directe entre el medi i l'infant.

Les finalitats de la nostra empenya són bàsicament el aconseguir que els nins disfrutin, ajudar-los a analitzar els fets que els envolten i les propies possibilitats.

Són, en resum, les finalitats de l'esplai: educatives, socials, psicològiques i fins i tot vivencials.

Esperam que ens ajudeu a que els nins també les trobin.

Antònia Joan
Margalida Flaquer
Joana Mª Bestard

Ha concluit, ja, el Campionat de Mallorca de Primera Regional Preferent de Fútbol. I tots hem fet un alè.

S'ha aconseguit la permanència que, ara per ara, és l'únic a que pot aspirar l'Escolar. Però, i no cal amagar-ho, després d'una campanya farcida de dificultats de tot tipus que s'han reflectit en la mala classificació final.

L'Escolar és, ja ho hem dit, un equip de Preferent. Capdepera i Cala Rajada no se poden permetre altra cosa mentre la política esportiva del Club no capgiri. I no l'altros som dels que pensam que no ha de capgirar. Això sí, amb una actuació global més digna que la d'enguany. Hi ha brins per a fer

una bona senalla, si se vol fer. Volem, per últim, fer-nos portavocs d'una opinió expressada pel President de l'equip de moda, la Real Sociedad: "Nosotros confiamos más en la cantera que en la cartera". A l'equip base li ha costat molt el treure fruit d'una filosofia esportiva peculiar. Anys de penúria, de passar pena, de desenganys per a la seva afició. Sols una ferma convicció d'anar pel bon camí, els ha permès assolir un èxit sense precedents. Si al nostre poble volem fútbol per molts d'anys, aquest és el camí. Qualque dia també fruitaran les llavors que s'han anat sembrant. Aquesta és al manco, la nostra opinió. Discutible

però sincera opinió.

: : : : : : : : :

El dia de Pasqua se va disputar a les instal·lacions de Na Tacepera un mini-torneig de fútbol-sala entre quatre equips formats per clients i simpatitzants del Pub Serpens (entre els que no hi faltaren un bon grapat de jugadors de l'Escolar). No sabem ni qui va guanyar ja que els equips no tenien ni nom, però sí que els encontres resultaren espectaculars i arduament disputats. És aquesta una disciplina que, per poc que se volgués promocionar, estam segurs que trobaria molts d'adeptes al nostre poble.

: : : : : : : : :

Al Nº 1 de Cap Vermell hi havia unes retxes dedicades a l'excursió que un grup de gent de Capdepera i Cala Rajada, havien fet al Castell del Rei de Pollença. Aquella no era la primera que feien, de sortida. I afortunadament, tampoc fou la darrera. Des de llavors ençà, recordam les següents:

Puig Negre i Cova d'Es Single, Puig de Massanella (un dels cims importants de la Serra de Tramuntana), Ermita d'Artà (a peu i amb una "paella" per a cent persones), acampada de tres dies a la finca "Comasema" d'Orient (amb pujada a l'Ofre, un altre dels gegants mallorquins). Del que es tracta és d'anar descobrint la Mallorca desconeguda pels propis mallorquins, de viure la natura i d'aprendre a estimar-la.

: : : : : : : : :

els dies 16 i 17 d'Abril tengueren lloc a Cala Eliteres i a Els Pelats, respectivament, dues proves de Trial, organitzades per un grup d'entusiastes d'aquest deport. Se tractava quasi d'un assaig. No era res oficial. I així i tot, l'expectació va ésser important a la participació nombrosa amb una vintena de pilots. Varen classificar-se als primers llocs, en Bartomeu Nadal i en Jaume Femenies. Degut a l'èxit obtingut, ja se pensa en futures proves d'aquesta especialitat, organitzades oficialment i amb el suport de la Federació. Podria ser que a l'estiu, tenguéssim ocasió de veure en acció als millors especialistes de Mallorca.

: : : : : : : : :

Tornant al fútbol, pareix ésser que ja s'està perfilant la propera edició del Torneig Capdepera-Cala Rajada, edició que arriba a la primera dotzena.

En quant als equips participants, si se confirmen les intencions dels organitzadors, se repetiria el quadre de l'any passat, amb l'Escolar, l'Artà, el Manacor i el Mallorca. Amb el Mallorca ascendit a 2ªA i amb l'Artà que podria ja ésser de 3ª, no cab cap dubte que el cartell tendria un màxim atractiu per a tots els aficionats al bon fútbol, que no son pocs. Ja anirem informant a mesura que se vagin confirmant tots aquests propòsits.

: : : : : : : : :

MARCADOR - ABRIL

Alevins

Escolar, 0 - Espanya, 0
A. Manacor, 0 - Escolar, 1
Escolar, 3 - Cardessar, 0

Juvenils

Serverense, 2 - Escolar, 1
Escolar, 6 - Margaritense, 1
S.Jaime, 4 - Escolar, 3

Preferent

Villafranca, 2 - Escolar, 0
Escolar, 3 - La Real, 3
A. Rafal, 2 - Escolar, 0
Escolar, 0 - Serverense, 1

LLOCS DE VENDA: - Els tres Estancs de Capdepera i Cala Rajada.
- Llibreria. Plaça de l'Orient.
- Llibreria. Cala Rajada.
- Llibreria Escolar.